

Skutky 20:3 až 21:17

Tretia Pavlova misijná cesta sa chýli ku koncu. Pavol hovorí o návšteve Jeruzalema a tam sa aj uberá. Na spiatočnej ceste sa ešte nakrátko zastavuje v Troade a Miléte.

V Troade Pavol kázal večer v prvý deň týždňa, teda v nedeľu (podľa kalendára vtedajších dní), kedy sa učeníci zhromaždili, aby lámali chlieb (20:7). Podľa biblických komentárov, záznam o tomto zhromaždení je najstarším opisom kresťanského zhromaždenia. Zhromaždenie končilo Večerou Pánovou. Pavol zrejme kázal, vyučoval, vysvetľoval a svoju reč pretiahol až do polnoci, lebo na druhý deň mal odísť z tohto mesta a už sa sem nemal vrátiť. Pavol si s bratmi mal veľa čo povedať, lebo rozhovory trvali až do rána (20:11).

Druhú zastávku Pavol urobil v Miléte, v prístave na západnom pobreží Ázie (západné pobrežie dnešného Turecka). Pavol si predsavzal, že v Jeruzaleme bude na Letnice, preto sa rozhodol nezastaviť sa v Efeze (20:16). Z Milétu poslal pre starších efezského zboru, aby sa s nimi pohovárал a rozlúčil, ponapomínal a varoval ich pred budúcimi nástrahami. V jeho reči sa objavuje akoby zhrnutie jeho doterajšej misijnej činnosti (20:18-36). Z Pavlových slov cítiť jeho odovzdanosť Pánovi a plné podriadenie sa vedeniu Svätým Duchom. Pavol vie, že v Jeruzaleme ho čakajú ťažkosti a putá (20:22-23) a svoju misijnú prácu v Ázii považuje za skončenú (20:25).

Lod', ktorou cestovali, sa zastavila v Týre, aby zložila náklad, a tam sa Pavlovi skrze učeníkov dostalo varovanie, aby nechodil do Jeruzalema (21:4). Na ďalšej zastávke v Cezarei v dome evanjelistu Filipa, kam z Judska prišiel prorok Agabus, dostal Pavol ďalšie proroctvo o svojom zajatí v Jeruzaleme (21:10). Pavol však svoje rozhodnutie nezmenil: „...*ja som hotový nie len sa dať poviazať, ale i zomrieť v Jeruzaleme za meno Pána Ježiša.*

“ (21:13). Pavol prišiel do Jeruzalema a naplnili sa slová, ktoré mu oznamoval Svätý Duch o tom, že tu bude poviazaný (uväznený) a vydaný pohanom (21:11).

Príchodom do Jeruzalema sa ukončila najaktívnejšia časť Pavlovej misijnej činnosti. Jeho misijné cesty trvali približne necelých 10 rokov. Za túto dobu Pavol pohanom priniesol evanjelium milosti, spasenia z viery v Ježiša Krista a na území tiahnucom sa od sýrskej Antiochie až do Macedónie a Grécka založil mnoho zborov. Vychoval si mnohých spolupracovníkov a nasledovníkov ako Lukáša, Timotea, Títa a ďalších, ktorí boli schopní pokračovať v misijnej práci a vedení zborov a ktorí ďalej zachovávali učenie Kristovo a učenie apoštolov (Skutky 2:42, 2.Timoteovi 3:10).

Napriek mnohým prekážkam Pavol budoval a upevňoval cirkev z pohanov na základe Božej milosti a učenia, ktoré mu bolo zjavené Svätým Duchom. Napísal niekoľko epištol (listov), ktoré sú základom pre učenie a prax kresťanskej viery. Plánoval cestu do Ríma a Španielska, čomu môžeme rozumieť tak, že jeho túžbou bolo naplniť celú Rímsku ríšu evanjeliom Božieho kráľovstva. V Jeruzaleme bol uväznený, ale aj napriek tomuto obmedzeniu jeho vernosť Pánovi, horlivosť a oddanosť v službe evanjelia, neskončili.